

Az irkabölcsességek istenei

Rudyard Kipling:

Translated by: Liskay Szilvia

Lelkem vándorútján járva korok és népek között
Ahogy kell, buzgón leborulok a Piac istenei előtt
Hódolat maszkom, úgy lesem, a sikert, majd a bukást
Az irkabölcsességek istenei lám, túlélnek mindenki mást

Már a fán lakva ismertük őket. Tőlük jött minden tudás:
A víz bizony eláztat minket, a tűz pedig éget, s az fáj.
Nem voltak fennköltek és a látóköriük se volt elég tág
Így a majmokra hagytuk őket, s mi emberek, mentünk tovább.

Minket csak űzött a Szellem, *ők* tudták nincs miért sietni,
Nem jártak szélben és ködben, mint a Piac istenei
Mi haladtunk, de mindig beértek, s az a hír kapott ma szárnya,
Hogy eltűnt egy törzs a földről, vagy sötétlik Róma árnya.

A Reményhez, amiben élünk, nekik sok közük nem volt
Azt mondták, bármit is teszünk, akkor sem lesz sajtból a Hold
A vágyaink nem csodamének, és szárnya a disznónak sincs
Így mi a Piacnak hittünk, ki azt mondta: tiéd e kincs.

Már a kambrium időszakában azt ígérték, nem lesz több vér
Csak adjuk át nekik a fegyvert, s a béke majd véget nem ér
Védtelenek voltunk és ők az ellenség kezére adtak
Így szóltak akkor a Bölcsek: „*El ne hagyd a járt rossz utat.*”

A kőbe vésett ősi törvény még teljes életet ígért
(*A szeresd szomszédod* helyett már az áll, hogy *szeresd nejét*)
Itt az asszony lám, nem szül többé, s a férfinak sincs hite, esze.
Így szóltak akkor a Bölcsek: „*A sok bűnnek halál a bére.*”

Csupa bőség volt az ígéret még a karboni kor idején
De már Péter zsebében kezünk, hisz Pál nyújtja markát felénk *
Ám hiába volt pénzünk tenger, már szemét lett, semmit sem ért
Így szóltak akkor a Bölcsek: „*Ki nem dolgozik, ne is egyék!*”

Ledőlt sok piaci-bálvány, a szemfényvesztők kora lejárt
S az aljasság helyett az ép ész hirdette immár igazát
Hogy nem minden arany, mi fénylik, és kettő meg kettő az négy

Feltàpàszkodtak akkor a Bölcsék: most kezdjük a legelején

.....

A jövőben sem lesz ez másként, mint ahogy kezdetben volt
A „*Haladás*” korszaka óta már nincs több, csak négy biztos pont
A kutya a hányását nyalja, a disznó a mocskában túr
És az ostoba égett ujja újra csak a tűzbe nyúl

És ha már mindez majd kész lesz, s eljő a szép új világ
Hol a bűnért fizetni nem kell, de a létért szép summa jár
Ahogy a víz mindent elönt, s a tűzben minden elég
A Bölcsék majd visszatérnek: megannyi öldöklő rém.

*

A független, önálló (selected) személy felelős a saját dolgaiért, gondosan választ/válogat, mert a veszteség őt károsítja meg. A közös (collective) kifejezéssel a szocialisták (kommunisták) írták le eszméjüket, miszerint a forrásokat a közösség begyűjti az egyénektől, majd a javakat újra elosztja a *Mindenki képességei szerint, mindenkinek szükségletei szerint* elv alapján.